

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolae per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Medit. III. De reliqua Christi vita occulta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](#)

hujus tuꝝ præſidio potiſſimū te defende. 6. Honore illius, ubi cunque potes, etiam apud alios promove, manu per Congregationum Introductionem & ſedulam administrationem. 7. Quidquid ad hujus honorem agis, coaſtter & ferventer exequere; magis enim placent ei pauca ſequia conſtanter & bene, quam multa tepidè & inconſideriter exhibita. Atque haec ſuo modo etiam aliorum ſanctum Cultui applicare poteris.

M E D I T A T I O III.

pro quarta die.

DE RELIQVA CHRISTI VITA
O C C V L T A.

Scopus.

*Præcipuarum Virtutum ad Sacerdotem ſpectantia
ſtudium.*

Punctum I.

Confidera I. Cur Christus in Templo offerri voluerat in eo poſtea per triduum amissus inveniri? nimur ut emplo ſuo doceret, cui Virtuti à Juventute aſuſcere, qua que per reliquam etiam ætatem præ reliquis exercere debemus, Devotionem videlicet, & plenam ſuipſius ad oblationem divinum Oblationem.

Confidera II. Cur Christus hanc Orationis ac Devotionis Virtutem tantopere commendarit? quia videlicet ut S. Augustino, *Oratio eſt Anima & ſancta præſidium, Aug bono ſolatum, Diabolo ſupplicium, gratum DEO obsequium Religionis laus tota, perfecta Gloria, Spes certa, ſanctus incorrupta.* Et ut idem alibi dixit, recte novit ſicut et recte novit orare.

Confidera III. Si omnibus Hominibus Christus tamquam commendatum eſſe voluit Orationis ſtudium; quia magis illud à Sacerdotibus exigendum sit, qui Mediant inter DEV M & Homines constituti, atque, ut ipſum Clericos Dicunt. Nomen præfert, ad divina Officia principaliter depununt. Sed & donis gratiſque ſupernaturalibus pluribus habuerunt.

Honor
e, mai
m admi
is; confu
a pasc
i incondu
um Seco
VITA
e Crantia
volenti
irum ut
cere, qua
cere devo
ad obedi
ac Devot
delicet ne
um, Ama
obsequio
ta, Sanc
si viret, pa
us tamme
m; quan
Medianor
er depur
pluribus
aduictis, aut
habere deinceps velis. Colloquium.

1. de orando DEO, quempiam non amantem orandi
dium, nec hujus rei fervidâ vehementiâ curâ teneri,
continuâ mihi palam est, eum nihil egregia dotis in Animo
sufficeret. Et quisquis non orat DEVUM, nec divino Colloquio
quod a fide frui, si mortuus est, sitaque carent, & expers
anamentis; nam hoc ipsum evidentissimum est argumentum
amoris, non intelligere magnitudinem hujus honoris,
ne amare deprecandi studium. Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Cur Christus in Ægyptum fugere, ibique tot
nos, inter barbaros Homines, cum tot incommodis habi
tare voluerit, ut scilicet doceret Exemplo suo, quod non suf
ficere dedicare se DEO per solam voluntatem, atque Eisdem
curiter per Orationem convivere velle, sed efficacia hujus
Olationis ipso etiam opere confirmanda sit, atque adeò æ
que contentus esse quis debeat, sive duros, sive benignos ha
bent Superioris, in grato vel ingrato loco. Amicis aut Ini
miciis, cum vel absque magnis commodis habitare jubeatur;
hoc enim plenam sui oblationem veraciter factam esse ar
guat.

Considera II. Quàm æquum sit, ac necessarium, ut omnes
videm Homines, præcipue tamen Sacerdotes, ejusmodi In
differentiam habere studeant; si enim generosi Milites præ
se aut Gloriæ intenti, aut Mercatores lucro pecunia inhian
ter, nullum inter ejusmodi Loca, Personas, Comoda discri
munt faciunt, sed eò Læti & Alacres properant, quò Voluntas
Urcis, & Gloriæ, prædæque aut lucri majoris spes vocat;
quidni & Sacerdos, utpote verus Miles Christi, & Gloriæ di
vinæ augmento, & lucro Animarum intentus, ibi potissimum
& cum illis vivere, ageréque desideret, ubi & apud quos ma
joris DEI Gloriæ, lucrique Animarum spes affulget?

Considera III. An tu hactenus ejusmodi Indifferentiam

X 2

Pun

Considera I. Cur Christus ab anno duodecimo usque trigesimum nihil aliud de se scribi voluerit, nisi quod fiditus fuerit suis Parentibus, & per hoc ætate, Sapientia Gratia coram DEO & Hominibus creverit; nimis unius doceret Exemplo suo, quod si Homines perfectam Oblationem pleniū demonstrare, ac confirmare copiam DEO non tantum in propria Persona; sed etiam per Homines velut Vicarios aut Ministros suos aliquid præcipientem pacem debeant; quantóque id, DEI quidem, cuius Personam in hincmine aspiciunt, & venerantur, beneplacito; suo verò dicitur in Sapientia cælesti, seu quod idem est, perfectione spiritus ac Gratia, & quæ inde nascitur, Gloria non modice crederetur emolumento ac lucro sint facturi.

Considera II. Quād libenter & promptè omnes quicunque Homines propter hoc Exemplum subiçere debeant lectiones Superioribus, sed præcipue Sacerdotibus, ut qui non hoc tantum, sed aliud quoddam magis admirandum ejusdem Sevatoris sui Exemplum propositum habent, dum scilicet hoc ad pauca eujuscunque Sacerdotis etiam pessimi ac flagitiosissimi verba de cælo gloriosus descendit, & sub speciebus Aruncis & Vini vilissimis se collocat, tractandūque pro Artibz relinquit.

Considera III. An & quomodo tu hactenus similem obdituariam præstiteris, ac præstare deinceps velis.

Vide etiam Masenium fol. 226. & fol. 498.

Conclusio[n]es.

I. Ergo sis devotus, & manebit tecum IESVS. Tunc Kemp. l. 2. c. 8. Nam devotus Homo ubique fersi secundum solatorem IESVM, & dicit ei: Adesto mihi, Domine IESU in orans loco & tempore. Hac mihi sit consolatio, liberare carere & omni solatio humano. Et si mihi tua defensio consolatio, sit mihi tua voluntas pro summo solatio. l. 3. cap. 1.

II. Ergo non magni te reputes, aut specialiter dilec[t]imes, si in magna fueris devotio atque dulcedime, quia in illis non cognoscitur seruus Amator Virtutis: nec in illis consistit profectus ac perfectio Hominis, sed in offendit.

Exercitiorum.

325

in corde tuo voluntatis divina, non quarendo, quia tua sunt,
ne in parvo, nec in magno, nec in tempore, nec in eternita-
tib. 3. c. 25.
III. Ergo quando DEVS Omnipotens & Altissimus, qui
aeterna creavit ex nihilo, se Homini propter te subjecit, disce
temperare pulvis: disce voluntates tuas frangere, & ad
miseris subjectionem te dare. I. 3. c. 13.
Legatur etiam I. 1. cap. 9.

Q U I N T A   D I E S.

Tessera:

Vivo autem, iam non ego: vivis vero in me Christus.
Gal. 2.

M E D I T A T I O   I.

D E C H R I S T I B A P T I S M O ,   I E I V N I O ,
E T T E N T A T I O N I B V S .

Scopus.

Mediorum à Sacerdote adhibendorum constans
& serius usus.

Punctum I.

Considera I. Cur Christus eo tempore, quo cum Proxi-
mo agere, eis que salutem procurare decreverat, prius ba-
gnari a S. Joanne, & accipere Spiritum Sanctum, & audire
vocem de caelo dicentem: *Hic est Filius meus dilectus, in*
omnibus bene complacui: ipsum audite: voluerit, nimurum
Exemplo suo primam dispositionem in Apostolo & Pasto-
re Animarum requisitam doceret, quae est, ut ejusmodi Apo-
stolus ait: Pastor prius suas infirmitates & peccata agnoscat,
deque ob eas ex corde despiciat, nec meliorem alijs Homini-
bus judicet; deinde ab omnibus suis sordibus & peccatis per
Baptismum Poenitentiae, & firmum propositum accuratissi-
mum ejusmodi sordes deinceps vitandi (ne, dum alios purgare
cupit, maculet potius) & omnem Justitiam implendi mun-
dere studeat; & præterea non prius istud officium curamque
fasciat, quam legitimè à DEO vocatus, ac per Superiores
suos

X 3